

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.489 van 21 april 2004
in de zaak A.99.766/XIV-1704.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat C. FALLA,
 kantoor houdende te 4020 LUIK,
 Quai Godefroid Kurth 12

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 22 augustus 1976 en van XXX nationaliteit, op 2 januari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2000 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 april 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 december 2000;

Gelet op de beschikking van 12 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 23 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 24 maart 2004 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. FALLA, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST ;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 7 september 1999 en verklaart zich vluchteling op 14 september 1999.

1.2. Op 3 april 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Aan betrokkene werd op 27 oktober 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 3 april 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)”.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel afleidt uit het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat het bestuur oplegt om te beslissen rekening houdend met alle elementen van de zaak, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Overwegende dat de verzoekende partij in essentie aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht artikel 52, § 2, 4°, van de Vreemdelingenwet heeft toegepast omdat de verzoekende partij zowel een ingevulde vragenlijst als een omstandig schrijven heeft verstuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de verzoekende partij niet betwist dat zij zich niet heeft aangeboden op de twee verhoren die door de Commissaris-generaal werden vastgesteld;

2.2. Overwegende dat artikel 52, § 2, 4°, van de Vreemdelingenwet als volgt luidt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven:

(...)

4° wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending, geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven”;

2.3. Overwegende dat uit het administratief dossier het volgende blijkt:

1° De verzoekende partij biedt zich niet aan op het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit interview is gepland op 21 september 1999. Op 3 april 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel het grondgebied van het Rijk te verlaten.

In voornoemde beslissing wordt artikel 52, § 2, 4°, van de Vreemdelingenwet toegepast. De gemachtigde van de terzake bevoegde minister stelt vast dat “(...) de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven”.

2° Op 8 september 2000 tekent zijn toenmalige Advocaat dringend beroep aan tegen voormelde beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken. Niettegenstaande dit beroep laattijdig is, wordt de verzoekende partij op 26 oktober 2000 om 9.00 uur uitgenodigd voor een interview op het Commissariaat-generaal. Dit gebeurt bij aangetekende brief met ontvangstbewijs van 17 oktober 2000, waarvan een kopie wordt verstuurd naar de toenmalige raadsman van de verzoekende partij.

De verzoekende partij is afwezig op 18 oktober 2000, tijdstip waarop de aangetekende brief met ontvangstbewijs wordt besteld en zij haalt de aangetekende zending niet af op de post, zodat de zending wordt teruggestuurd naar de afzender. Op 25 oktober 2000 stuurt de voormalige raadsman een brief naar het Commissariaat-generaal. In bijlage van dit schrijven wordt een attest van hospitalisatie gevoegd van 16 tot 18 oktober 2000 van het “Centre Hospitalier Régional de la Citadelle” en een attest van dokter E. DEMASY, “die bevestigt (dat) de huidige gezondheidstoestand van de heer XXX hem niet toestaat aan het onderhoor deel te nemen.” De Advocaat voegt daaraan toe: “Ik zal dus de redenen ter ondersteuning van de asielaanvraag schriftelijk opsturen zoals u erom verzocht (verzocht) in de oproeping van 17 oktober 2000.”

3° Op 27 oktober 2000 verstuurt het Commissariaat-generaal een aangetekende zending met ontvangstbewijs naar de verzoekende partij. Deze zending bevat een nieuwe oproep om te verschijnen op 7 november 2000 om 9.00 uur, datum waarop de verzoekende partij de gelegenheid krijgt om de motieven van haar asielrelaas nader uiteen te zetten. De toenmalige Advocaat van de verzoekende partij krijgt op dezelfde datum een kopie van voornoemde oproepingsbrief. Opnieuw haalt de verzoekende partij de aangetekende oproepingsbrief niet af op het postkantoor, hoewel een bericht in de brievenbus werd achtergelaten.

4° Op 7 november 2000 noteert de gemachtigde ambtenaar van de Commissaris-generaal wat volgt:

“Op 7 november 2000 kwam Mr. Janssen (loco Mr. Ramboer) opdagen. Kandidaat XXX, had met meester afgesproken om op het interview te verschijnen. Kandidaat is echter niet afgekomen (...).”

5° Op 14 november 2000 stuurt de toenmalige Advocaat van de verzoekende partij een aangetekende brief naar het Commissariaat-generaal. In dit schrijven erkent de Advocaat dat zijn cliënt zich niet aanbood op 7 november 2000. Een motief voor de niet verschijning op het interview wordt niet meegedeeld. In bijlage van voormelde brief wordt een omstandige nota van dertien getikte bladzijden gevoegd, ondertekend door de verzoekende partij. De Advocaat voegt daaraan toe: “Ik dank U er dan ook voor uw beslissing te baseren op deze nota, en niet over te gaan tot een ‘technische weigering’.”;

2.4. Overwegende dat feitelijk vaststaat dat de verzoekende partij zich nooit heeft aangeboden voor een asielinstantie en aldus door haar eigen toedoen, de asielinstanties belet hun werk te doen; dat de verzoekende partij de normale werking van de asielinstanties belemmert en de grote werkdruk van deze instanties onnodig verzwaart en aldus een oneigenlijk gebruik maakt van de asielwetgeving; dat bijgevolg het Commissariaat-generaal in voorliggend geval gerechtigd was om een technische weigeringsbeslissing te nemen, omdat de verzoekende partij geen belangstelling vertoonde voor haar asielaanvraag;

2.5. Overwegende dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenentwintig april tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.